

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3180/2017. (VII. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.678/2015/6. számú ítélete, és a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.632.167/2015. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása, és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Pfv.I.21.678/2015/6. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.632.167/2015. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául az indítványozó előadta, hogy a tulajdonát képező épülettömbben található nem lakás céljára szolgáló helyiséget az alperes (és jogelődjei) 1984 óta transzformátor és kapcsoló berendezések üzemeltetése céljából használja. Az indítványozó (felperes) felszólította az alperest a használatért járó ellentételezés/kártalanítás megfizetésére. Az egyezségi kísérlet eredménytelenségére tekintettel az indítványozó keresettel élt kártalanítás megfizetésére kötelezés iránt. Az első fokon eljáró bíróság fizetési kötelezettséget állapított meg az alperes terhére, azonban a felperes fellebbezést nyújtott be az első fokú ítélet megváltoztatását kérve, a megítélt összegek szakértő által megállapított összegben való meghatározása, valamint a perköltségnek a valós összeg szerinti megállapítása iránt. A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a keresetet elutasította azzal, hogy a felperes nem tudta igazolni a tárgyi helyiségek tulajdonjogát. Az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem nyomán a Kúria a másodfokú ítéletet részben hatályon kívül helyezte, és az első fokú ítéletnek az alperest terhelő, fizetési kötelezettséget megállapító rendelkezését – jogalap nélküli birtoklás jogcímén – helyben hagyta. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését hatályában fenntartotta, arra hivatkozással, hogy a kártalanításra irányuló kereseti kérelem megalapozatlan, mivel sem az ágazati törvény (a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény), sem a Ptk. nem rendelkezett arról, hogy használati jog alapításának hiányában, önmagában a tényleges használatért is kártalanítás jár.
- [3] Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, mivel álláspontja szerint a bíróságok az ügy érdemére kiható módon tévesen értelmezték a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket. Erre tekintettel kérte az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a sérelmezett ítéletek alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel álláspontja szerint azok az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesek.
- [4] Az indítványozó tájékoztatása szerint a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nem állt rendelkezésére, az ügyben született jogerős döntéssel szemben perújítás nincs folyamatban.
- [5] Az Alkotmánybíróság főtítkára hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. Az indítványozó a megjelölt hiányosságokat pótolta és beadványát kiegészítve megerősítette, hogy a bíróságok tévesen értelmezték a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, és ezzel az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével ellentétes döntéseket hoztak.
- [6] 2. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [7] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó az alapul szolgáló ügy felperese, jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

- [8] Az indítványozó szövetkezet, tehát nem magánszemély, azonban az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése értelmében a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, amelyek természetüknél fogva nemcsak az emberre vonatkoznak. Az indítványozó az alapügyben a kártalanítás megállapítása iránt előterjesztett keresete révén felperes volt, majd a felülvizsgálati kérelem előterjesztője, tehát az egyedi ügyben érintettsége fennáll [lásd: 3094/2016. (V. 12.) AB végzés, Indokolás [9]].
- [9] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.678/2015/6. számú ítéletét 2016. szeptember 20. napján kézbesítették, az alkotmányjogi panaszt 2016. november 3-án – határidőben – terjesztették elő.
- [10] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontját, valamint a (3) bekezdés *b*) pontját, és az Abtv. 27. §-át, amelyek alapján kérte az alkotmánybírói eljárás lefolytatását. Megjelölte a sérelmezett bírósági ítéleteket, amelyek tekintetében kérte az alaptörvény-ellenesség megállapítását és azok megsemmisítését. Kérelme alátámasztásául ismertette az alapul szolgáló ügyet, és megjelölte az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, mellyel – álláspontja szerint – a sérelmezett ítéletek ellentétesek.
- [11] Az eredeti alkotmányjogi panasz beadványban, valamint annak kiegészítésében az eljáró bíróságok téves jogértelmezését kifogásolva az indítványozó azt kívánta elérni, hogy az Alkotmánybíróság változtassa meg a bíróságok álláspontját, azaz kártalanítás címén a kereseti kérelemben megjelölt teljes összeg megfizetésére kötelezzék az alperest. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján azonban az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és kiküszöbölje az azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Az indítványozó azonban alkotmányjogi panaszában nem tárt fel olyan alaptörvény-ellenességet, mely a bírói döntések alkotmányossági szempontból történő vizsgálatát indokolná [lásd: 3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]; 3218/2015. (XI. 10.) AB végzés Indokolás [16]].
- [12] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek nem felel meg, így annak befogadását, figyelemmel az 56. § (2) és (3) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a*) pontjára visszautasította.

Budapest, 2017. július 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: IV/1934/2016.

